

da si tako udelamo polje, da imamo upanje iz vsake setve, vsaj nekaj spraviti si v korist ne samo za dom, ampak tudi za kupčijo. Bolj, ko moremo iz vsake setve nekaj imeti za na prodaj, bolj smo v stanu, kedar potrka davkarija na naša vrata, reči: noter! Brez groša nismo in torej smo nekako srečni, če vemo, da se otresemo lahko sitnih ljudi.

Sejmovi. Dne 24. novembra pri sv. Marjeti na Pesnici. Dne 25. novembra v Ločah na Bregu, v Ptuj. Dne 30. novembra pri sv. Andražu v Slov. gor., v Celju, v Strassu, v Rogatecu, v Veržeju, na Bizeljskem in v Svičini. Dne 3. decembra v Konjicah in na Planini.

Dopisi.

Iz Ptujске okolice. (Kaj je z novim okrajnim zastopom?) Dne 28. julija t. l. izvolil je novi okrajni zastop načelnštvo Minolo bode skoro štiri mesece od tega, toda posluje še vedno stari odbor, k sejam sklicujejo se stari odborniki. Ravno zdaj bode štiri leta, da je bil izvoljen stari okrajni zastop in je prišel žid na krmilo. Gospoda počuti se gotovo dobro, da se noče umakniti; mogoče pa tudi je, da se odstopa boji. Ker že tako dolgo čakamo, čakali še bomo nekaj časa, ker vemo, da mora priti dan, ko bode mestna gospoda s svojo židovsko glavo morala kopita in sila pobrati in iti. Mestjani so se sicer pritožili do upravnega sodišča, ker njih zagovornik dr. Mihelič ni prodrl s svojo reklamacijo, s katero je hotel mnogim kmetom vzeti volilno pravico v skupini velikih posestnikov, o tem bodem pa govoril drugokrat. Ta pritožba ne bode imela zaželenega uspeha. To pa so dosegli, da staremu zastopu ne bode treba odstopiti, dokler ne bode upravno sodišče izreklo svoje razsodbe. Tu je treba pomeniti, da pritožba slovenskih posestnikov v Celju in Mariboru gledé hišnih posestnikov ni imela enake moči; kajti slavno c. kr. namestništvo v Gradcu priskrbelo je cesarjevo potrjenje takoj, in se ni celó nič brigalo za slovenske pritožbe do upravnega sodišča. Meri se pač z z dvojno mero! Nas volilce to žalilo, ali moti se, kdor misli, da nas bode to splašilo! Kakor zadnjič, volili bodemo tudi v bodoče samo svoje možé v okrajni zastop, ker tu nam gre prva beseda. Pritožili smo se pa tudi mi do upravnega sodišča na Dunaju, ker je sl. c. kr. namestništvo v Gradcu vsprejelo Ptujске hišne posestnike in kočarje spet med velike posestnike. Upamo, da bode vendar enkrat prišla razsodba, s katero se bode dalo kmetu, kar je njegovega, in hišnemu posestniku v mestu, kar mu gre. Druzega ne terjamo, in to je gotovo, da se moramo mi avstrijski državljani v Avstriji pipati za svoje pravice!

Z Murskega polja. (Nenavadna gostija) Bilo je dne 6. t. m. in nekateri domoljubni gospodje iz Ljutomera so opozorili kmete v zgor. Krapju sicer na težko opravilo, a ker je neobhodno potrebno za mili slovenski rod, morala se je vendar nekaka žrtva storiti, kajti Slovenec ne stoji za drugimi rodi. Ljutomerski domoljubi so se za to oglasili pri Krapjenskih kmetih, kajti le ti stojijo v prvi vrsti domoljuba. Znano je pa le bolj redkim osebam za delo, katero se izvršuje že več časa za Avstroogersko monarhijo in v tem delu je treba, da tudi slovenski Muropoljec dobi svoj prostor in za to se je v zgornjem Krapju stvar izvršila. Dne 10. t. m. je imel priti slovenski umetnik, gosp. Jurij Šubic iz Dunaja, kateri se trudi za stvar. Zatoraj kratki čas, kajti naročeno je bilo kmetom omenjene vasi, ako jim je ljubo, lepo gostijo, kakor se prav običajno vrši, prirediti. Gosp. Šubic je hotel tako gostijo opazovati ter si je iz Ptujja pripeljal fotografa. Ta je glavne pomene „ženitve“ fotografiral. Krapjenski kmeti so stvar priskrbeli na lastne stroške in to v štirih dnevih. Drugači se pripravljajo pa po tri tjedne za njo, vse je bilo prav lepo, zanimivo in vse po zdravem okusu. V ta namen je Josip Karba rad prepustil vso hišo za veselico, ter se je primerno okinčala zunaj in znotraj z večimi narodnimi zastavami, avstrijsko in štajarsko. Zunaj nad vhodnimi vrati je bil napis „Dobro došli!“ Te črke so predstavljale slovensko trobojnico. V sobi je pa bil napis na eni strani: „Slovinci zjedinito se!“ na drugi pa: „Bog živi Slovence!“ potem je vezal napisa venec od ene strani pod stropom na drugo stran. Tu je bil v sredini prirejen iz živih ribic v glažu „grb“ zgornjega Krapja in sicer za to, ker imajo Krapjenčari krapa v vaškem grbu. Kmetje so za vse te olepšave skrbeli, kmetice so pa urno pripravljale razna jedila. Ljutomerski Slovenci, prijatelji slovenskega kmeta, so pa darovali tri sodčke vina. Akoravno je bilo dne 10. t. m. deževno vreme, pripeljal se je vendar g. Šubic in z njim fotograf in drugi gospodje iz Ljutomera. Takrat povzame sliko prvič iz življenja, kako idejo ženinovi „gosti“ po „sinaho“ in kako so pred njegovim prihodom vrata zaprta pri nevesti. Za to sliko se mu je vse prav običajno priskrbelo in predstavilo. Potem je povzel sliko, kako da se gostje iz cerkve vrnejo in potem nevesta v pričo vseh svatov prereže pri novem domu hleb kruha v znamenje, da si bo morala sama zdaj kruh služiti. Kolač je izročila visoko spoštovana mati Mica Mursa iz spodnjega Krapja in tudi za to sliko se je vse prav lepo priskrbelo. Potem pa, kadar se je začelo temniti, da ni bilo za fotografska opravila, videla je še v sobi povzeta slika iz narodnega življenja. Oblekli so se kmetje v narodno nošo in tudi kmetič

v tako, potem so se med goste uvrstili in tako je bila narodna slika predstavljena. Kakor je že bilo popred omenjeno, bila je že noč, za to so se posedli gostje na svoje prostore po sobi. G. Šubic je pa delo odložil na prihodnji den.

(Konec prih.)

Od sv. Trojice pri Slatini. (Nesreča za nesrečo. Prošnja.) V dopisu „Slov. Gospodarja“ od 20. oktobra t. l. smo čitali o nesreči na Rodnah obč. sv. Trojica, ki jo je dopisnik iz Slatine objavil. Nesreča je bila res velika posebno zato, ker se je ogenj tako hitro širil, da so si ljudje komaj še le svoje golo telo rešili, druga nič. Ali nesreča ne miruje dolgo. Še nismo mogli siromakom pogorelcem na Rodneh dosti pomagati, ko se že zopet dne 24ega oktobra vname ogenj v naši občini pri Jan. Črnogoju na Cestah ter mu je vse pohištvo, obleka, živež in še 25 gld. pogorelo. Revež je v veliki stiski, posebno še bolj, ker si je hotel nekaj oblačila iz nadstropja rešiti, pa prepozno je bilo. Komaj se je še sam živ rešiti zamogel in se je po celem životu tako silno opeknel, da, ako mu Bog ne pomaga, ne vstane pred spomladjo iz sosedove postelje. Prosil bi toraj častito duhovščino, kakor tudi gg. obč. predstojnike, da bi blagovolili s še tako malim zneskom ubogemu siromaku pripomoči. in meni ali č. g. nadžupniku sv. Križevskemu mile dare doposlati. Za nje se že zanaprej najgorkejšo zahvaljujem. J. Žurman, župan.

Iz Remšnika. (Nesreče.) Dve nesreči. Na vseh svetnikov god pogorela je Goznikova dimnica, to je njegovo stanovanje. Bilo je zavarovano za 600 gld. Čudno se zdi človeku, da že davno niso vse dimnjače pogorele. Dne 5. novembra peljal je Anton Altbauer „splav“ ali „flos“ sekanega lesa in tri prazne polovnjake od Kornce, to je od Stibela pri Marenbergu, po Dravi. Pri Veliki blizo Brezniške postaje na Gutnjaku pa so valovi, ker se ni dovolj pazljivo veslalo, vrgli „flos“ na peč, ki v sredi Drave moli iz vode in ga razbili. Dve romarici v Selnico so valovi Drave kmalu požrli. Trije flosarji so skočili na peč, drugi trije pa so na raztrganih brunih dalje veslali. Janez Ditinger je le veslo držal in se še z njim tako dolgo branil potopa, dokler mu niso prišli s čolničem v pomoč. Škode bo imel kakih 400 gld.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V ponedeljek dne 21. novembra ste delegaciji zvršili svoje delo. Gg. ministri so z njima zadovoljni, pa tudi delegaciji ste se razšli veseli, kajti vsaj eno ste izvedeli, da tistih 52½ milijonov, ki ste jih po zimi dovolili za vojaštvo, ni bilo treba izdati. — Minister za uk in bogočastje, dr. pl. Gautsch, noče odjenjati gledé srednjih šol ter

bode po takem gotovo po vséh, ki stojé na njegovem ukazu. Ni eni ni doslej prizanesel. — Grof Andrassy, svoje dni minister zunanjih zadev in velik prijatelj liberalnih Nemcev, ne da miru ter misli, da brez njega ni sreče za Avstrijo. Liberalni Nemci si ga želé se ve, da nazaj na ministerski stol, kajti potlej bilo bi po Taaffeju. Kakor je podoba, pa še je za-nje sedaj grozdje — prekisló. — Deželni zbor se je dnes v Gradcu slovesno odprl. Pri zadnjih volitvah v mestni zastop v Gradcu prišlo je izmed 2508 volilcev samo 143 na volišče. Izvoljeni so liberalci — znamenje, da se prebivalci malo skrbé, kaj počenja mestni zastop. To ni dobro. — Nek Jergitsch se je v mestnem zastopu v Celovcu hudó repenčil zoper to, da so štirje oo. jezuiti prevzeli odgojevanje bogoslovcev Krške škofije v svoje roke. Kakor pa se kaže sedaj, precenil je mož svoje moči ter je izpoznal, da je delal račun brez oštirja, ljudstvo in vsi pametniši Nemci so ga pustili na cedilu. Če ga sodi človek po imenu, tedaj je mož slovenske krvi, a drži krčevito z Nemci. Kdor zaničuje svoj jezik ki ga je naučila mati, tak pač rad zaničuje ob enem tudi sv. vero. — Naj se slov. ljudstvo na Koroškem postavi bolj na lastne noge, treba bode na večih krajih hranilnic. Upamo, da se najdejo s časom pravi možje za-nje. — V naši soseski, v Kranjskem Zagorju pride kacic 500 delalcev, ki so doslej imeli delo v tamošnjih premogovih jamah, o novem letu ob delo in tedaj tudi ob kruh. Uzrok tega je, ker ne jemlje južna železnica več toliko premoga od društva, ki ima jame v rokah. — V Ljubljani snuje se šola za gospodinjstvo. Dobro, toda najbolja šola za hčer je mati, če je dobra gospodinja. — Dež. poslanec za Kočevje in Ribnico izvoljen je g. Fr. Višnjikar, c. kr. okr. sodnik v Ribnici; g. A. Linhart, liberallec od pet do glave sicer pa profesor na c. kr. učiteljsišču v Ljubljani, je propadel. — C. kr. okr. glavarstvo nabija po ogljih v Gorici svoja naznanila samo v nemškem in italijanskem jeziku. To bide slovenskim mestjanom v lice ter se čejo pritožiti na dotičnem kraju zoper to. — Škofje Goriške nadškofije ima zadnje dni tega meseca zbor v Gorici, hodi jim za to, da se vpravna prej ko prej in pravično plača duhovščine. — V Trstu je umrl č. g. Anton Hrovatin, častni korar in župnik pri novem sv. Antonu. Ranjci je bil izvrsten duhovnik in iskren Slovenec, poznali so ga tudi pri nas na Slatini, kamor je poprejšnja leta rad prihajal. — V Isterskem dež. zboru bode letos prvokrat 5 hrv. poslancev, ostali so Italijani. — V Zagrebu je grof Kulmer stavil v saboru predlog, naj se sestavi odbor, da preišče, kako so se vršile letošnje volitve, večina poslancev pa je predlog se ve, da vrgla pod klop. No lahko vemo, čemu jih je strah take preiskave. — Prihodnje leto je 10., odkar ste